

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή προ Χριστού Γεννήσεως – Εβρ. 11,9-10 & 32-40 (20/12/2015)

Προσμένοντας τα Χριστούγεννα

Την σημερινή Κυριακή προ των Χριστουγέννων, αγαπητοί μου αδελφοί, το Αποστολικό ανάγνωσμα αναφέρεται στους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, οι οποίοι οκτακόσια και χίλια χρόνια προ Χριστού, μίλησαν γι' Αυτόν και προετοίμασαν το λαό για την έλευσή Του. Μάλιστα, διώχθηκαν βάνουσα από τους εχθρούς του Χριστού και υπέστησαν κάθε είδους μαρτύρια, δίδοντας και τη ζωή τους ακόμα, για να ζήσει ο κόσμος το μέγα της ευσεβείας μυστήριο. Παρόλα αυτά, δεν έζησαν την πληρότητα της Χάριτος, την οποία ο Θεός ετοίμασε για εμάς, τα μέλη της Εκκλησίας Του, προκειμένου να μη φθάσουν εκείνοι στην τελειότητα πρώτοι, χωρίς εμάς.

Είναι εκπληκτικός ο τρόπος που η σύγχρονη Θεολογία, συναρμοσμένη με λόγο λυρικό, περιγράφει το έργο των Προφητών, ενόψει της Θείας Ενανθρωπήσεως: «Πριν από την ώρα της Βηθλεέμ, χτύπησαν άλλες ώρες. Ευαγγελίστριες του θαύματος. Ώρες Προφητών και Πατριαρχών. Η ώρα του νόμου των Δικαίων. Η ώρα του Μωυσέως. Θεοτίμητοι άνδρες τις άκουσαν. Θεόληπτες γυναίκες. Ο κόσμος της αγνωσίας τις ερμήνευσε, τις νοστάλησε, τις πρόσθεσε στη ζωή του. Μα την ώρα της Βηθλεέμ μίλησε ο ίδιος ο Θεός. Ήρθε ο Θεός και την έκανε πρώτη ώρα. Πρώτη Χριστιανική ώρα. Αρχή της αιτής αιωνιότητας. Με αγγέλους να μας τη θυμίζουν. Με Αγίους να μας την οδοδείχνουν. Με Μυστήρια να μας την υφαινουν»¹.

Μετά απ' αυτή την απαραίτητη εισαγωγή, θα προσπαθήσουμε να διεισδύσουμε, δι' ολίγων, στο μέγα και παράδοξο Μυστήριο, το οποίο τούτες τις μέρες ξετυλίγεται και πάλι μπροστά μας, φωτίζοντας τρία σημαντικά σημεία. Η Ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού δεν προέκυψε ως ανάγκη, μετά την πτώση, αλλά υπήρχε εξαρχής στη σκέψη του Θεού Πατρός. Αυτό αποκαλύπτεται στον ύμνο των αγγέλων την ώρα της Γεννήσεως, *δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία*². «Η φράση «εν ανθρώποις ευδοκία» υποδηλώνει ότι η ενανθρώπιση είναι το προηγούμενο θέλημα του Θεού. Κατά τους Πατέρες, το θέλημα του Θεού διακρίνεται σε προηγούμενο και επόμενο. Το προηγούμενο είναι το κατ' ευδοκία, ενώ το επόμενο είναι το κατά παραχώρηση. Όταν λέγεται ότι η ενανθρώπιση είναι το προηγούμενο θέλημα του Θεού, εννοείται ότι δεν ήταν συνέπεια της πτώσης του Αδάμ, αλλά, στη σκέψη του Θεού, προηγήθηκε της πτώσεως. Δηλ. η ένωση του ανθρώπου με τον Θεό δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί, αν δεν υπήρχε το συγκεκριμένο πρόσωπο, στο οποίο θα

¹ Ευάγγελος, Μητροπολίτης Πέργης, «Εκ Φαναρίου Β'», σελ. 252

² Λουκ. 2,14

ενωνόταν υποστατικά η Θεία με την ανθρώπινη φύση. Γι' αυτό, η ενανθρώπιση είναι το προηγούμενο θέλημα του Θεού, που σημαίνει ότι είχε προγραμματιστεί, ανεξάρτητα από την πτώση του Αδάμ. Αυτό που ακολούθησε την πτώση ήταν τα Πάθη και ο Σταυρός του Χριστού. Η Ενανθρώπιση του Χριστού ήταν το τέλος της δημιουργίας. Όλη η κτίση και ο άνθρωπος έγινε για τον Θεάνθρωπο»³.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι η Γέννηση του Χριστού είναι έκφραση της άπειρης αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο. Ο Χριστός *εκένωσε τον εαυτόν, μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος και σχήματι ευρεθείς ως άνθρωπος*⁴, «ίνα ημείς θεοποιηθώμεν», κατά τον Μέγα Αθανάσιο, ώστε γενόμενος ο Ίδιος άνθρωπος, να μας δώσει τη δυνατότητα να εγκεντριστούμε σ' Αυτόν, να μπολιαστούμε στο δικό Του Σώμα και να γίνουμε κληρονόμοι της Βασιλείας του Θεού. Είναι τέτοια η αγάπη Του, ώστε γίνεται ένα με εμάς, για να μας δείξει ότι η προοπτική μας, ο σκοπός της υπάρξεώς μας, δεν περιορίζεται, ούτε εξαντλείται στον γήινο χωροχρόνο, αλλ' επεκτείνεται στην αιωνιότητα, εφόσον δεχθούμε το δώρο της αγάπης Του και θελήσουμε να ζήσουμε μαζί Του μέσα στην Εκκλησία.

Ας δούμε και το τρίτο σημείο. Καλούμαστε να γιορτάσουμε τα Χριστούγεννα, να χαρούμε, να ευφρανθούμε, να συνυπάρξουμε με τους ανθρώπους που αγαπούμε και μας αγαπούν. Μη ξεχνούμε, όμως, ότι «τα Χριστούγεννα δεν είναι μόνο μια γιορτή και μια πληροφορία. Δεν είναι μια αναφορά σε ένα ιστορικό γεγονός, που έγινε κάποτε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Είναι, βέβαια, ιστορικό γεγονός και γεννήθηκε όντως εκεί ο Χριστός και Τον προσκύνησαν οι Μάγοι και οι βοσκοί και έψαλαν οι άγγελοι. Αλλά, αυτό δε λέει τίποτα για μας, αν εμείς δεν συνδεθούμε με τον Χριστό, αν δεν έχουμε κι εμείς μετοχή σ' αυτό το Μυστήριο. Αν δηλ. δεν ονομάσουμε κι εμείς μέσα από την καρδιά μας, μέσα από την ψυχή μας, αυτόν που γεννήθηκε «Ιησού», αν δεν καταλάβουμε κι εμείς ότι ήρθε στον κόσμο να μας σώσει, όπως Τον κατάλαβε ο Ιωσήφ και Τον ονόμασε «Ιησού». Αν αυτό συμβεί, όντως θα εορτάζουμε πάντοτε Χριστούγεννα»⁵.

Το εύχομαι σε όλους μας, αδελφοί. Καλά κι Ευλογημένα Χριστούγεννα!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ Ιερόθεος, Μητροπολίτης Ναυπάκτου & Αγίου Βλασίου, «Οι Δεσποτικές εορτές», σελ. 43

⁴ Φιλ. 2,7

⁵ π. Αντώνιος Πινακούλας, «Χριστού Γέννα», σελ. 28-29